

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ, และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2531). การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนา
ชนบท. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสานส์การพิมพ์.
- กัญจนา ชุณหศิริรักษ์. (2531). ทัศนคติคนไทย อนาคตสดใสในปีศิลปะทัศนคติ.
อุตสาหกรรมสาร. 31.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- คณะกรรมการเครือข่ายองค์กรสิ่งแวดล้อม. (2538). จากแผนฯ 8 สู่อำนาจกำหนดยุทธศาสตร์
และมาตรการการ 7 ด้าน. ร่วมใจ ทำกัน วันนี้. มปป: Plan Printing.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (2532). หลักมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- จากรวรรณ ธรรมวัตร. (2531). การถ่ายทอดภูมิปัญญาพื้นบ้านอีสาน: ทิศทางหมู่บ้านไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.
- _____ (2536). ภูมิปัญญาแห่งอีสาน: รวมบทความอีสานคดีศึกษา.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ใจมานัส พลอยดี. (2541). วิวาทะว่าด้วยแนวคิดธุรกิจชุมชน: หนึ่งครัวเรือน สองวิถี
การผลิต ใน ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์
การเมือง.
- ชาญพงษ์ ถูกจิตร์. (2542). สมุนไพรกับการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชนบทของ
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูเกียรติ สีสวรรณ์. (2535). ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นชนบทภาคเหนือ. มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่: รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์.
- ถนอม ต๊ะหล้า. (2543). การถ่ายทอดค่านิยมและทักษะในอาชีพของชุมชนชนบท
ภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกระบบ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถวิล ธาราโกชน. (2526). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ทรงพล ภูมิวัฒน์. (2538). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ทิพย์รัตน์ หาญสืบสาย. (2543). ความหลากหลายทางชีวภาพ. วารสารอัปเดต, 153, 77-90.
- นนุช อิมพิทักษ์. (2540). การยอมรับผลิตภัณฑ์สีเขียวของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล
กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัย
มหิดล.
- นงลักษณ์ สุพรรณไชยมาตย์, และคณะ. (2537). รายงานการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการพัฒนา
องค์กรเกษตรกร. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิธิ เชี่ยวศรีวงศ์. (2536). การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- นิ่มอนงค์ อ่อนอก. (2543). กระบวนการเรียนรู้ด้านการจัดการการตลาดผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมในครัวเรือน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
นอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเวศ วะสี. (2530). การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนาชุมชนพัฒนาปีที่ 1
ฉบับที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.
- _____. (2542). เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจ
สังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2536). เศรษฐศาสตร์สีเขียวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์วัลย์ ปรีดาสวัสดิ์. (2533). การดูแลสุขภาพตนเองในทัศนะของสังคมวัฒนธรรม.
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.
- พัชรินทร์ ลาภานันท์. (2539). "จากผ้าทอย้อมสีธรรมชาติถึงการเคลื่อนไหวเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้."
เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ทางเลือกและศักยภาพชาวอีสาน.
ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มงคล หวังสุขใจ, ศิริพร ศรีหนองโคตร, และชมพู โคติรัมย์. (2538). สังคมวิทยาเบื้องต้น.
นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอส อาร์ พริ้นติ้ง.
- มนัส สุวรรณ. (2539). นิเวศวิทยามนุษย์. (ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ยศ สันตสมบัติ. (2542). ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ
การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: นพบุรีการพิมพ์.

- เยาวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ. (2533). **ความสัมพันธ์ของป่าไม้กับความมั่นคงของระบบอาหารในชุมชน**. กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบการประชุมวิชาการพหุติกรรมสุขภาพ.
- เยาวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ, วิยุทธ์ จำรัสพันธุ์, และอุทัยวรรณ ตริณูชกร. (2542). **แบบแผนการเรียนรู้เกี่ยวกับชนบทไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัย โครงการชนบทศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ ศรีทอง, และอัฉลา รุ่งวงษ์. (2540). **องค์ความรู้ดั้งเดิมของกะเหรี่ยงเกี่ยวกับการใช้พืชที่ให้สีในการย้อมผ้า: กรณีศึกษากะเหรี่ยงโป 5 หมู่บ้านรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง**. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัย โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). **ปฏิวัติการศึกษาไทย: คินภูมิปัญญาไทยสู่การศึกษาของชาติ**. (ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- เรณู คุปต์ขจีเยียร, และคณะ. (2534). **การทอดผ้าพื้นเมืองของสตรีชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การศึกษาในมิติทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ**. ขอนแก่น: รายงานการวิจัย องค์การบริหารวิเทศกิจแห่งประเทศไทย และสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลำแพน จอมเมือง. (2540). **บทบาทธุรกิจชุมชนที่มีผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการป่าชุมชน: กรณีศึกษาตำบลศิลาแลง อำเภอปัว จังหวัดน่าน**. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย ตันศิริ. (2536). **เครือข่ายการเรียนรู้การศึกษาดลอดชีวิต**. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 20, 13.
- วินัย วีระพัฒนานนท์. (2540). **วิกฤตสิ่งแวดล้อม: ทางตันแห่งการพัฒนา**. (ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ส่องสยาม.
- วิรัตน์ ธรรมนารถสกุล. (2542). **ทุนทางสังคมในองค์ความคิดในเรื่อง ความเข้มแข็งของชุมชน**. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาดัชนีความเข้มแข็งของชุมชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วีรชาติ รัตตะเจริญ. (2542). **ความรู้และความตระหนักในการรักษาภูมิหายสิ่งแวดล้อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่.** การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ วชิรพันธุ์. (2536). **การถ่ายทอดความรู้หัตถกรรมท้องถิ่น: กรณีการทำกระดาษสาบ้านท่าล้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2532). **สังคมไทย แนวทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในชุมชนชาติพันธุ์กวยและญ้อ การศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณี.** ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สหทัย วิเศษ. (2540). **ภูมิปัญญาชาวบ้านในการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ: ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มฮักป่าศรีถ้อย ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัมพันธ์ เตชะอธิก, และคณะ. (2541). **การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน.** กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สุพัตรา สุภาพ, และคณะ. (2540). **สังคมและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2539). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (ครั้งที่ 6).** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา จิระวุฒินันท์. (2542). **การจัดการธุรกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มแพรรณ จังหวัดขอนแก่น.** รายงานการศึกษาปัญหาพิเศษ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุริชัย หวันแก้ว. (2537). **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร ฉันทะ. (2542). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพพืชสมุนไพร: กรณีศึกษาในวิถีชีวิตชุมชนไทลื้อ จังหวัดเชียงราย.** การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสนห์ จามริก. (2538). **“เป้าหมายของงานพัฒนาชนบท” ในตัวชี้วัดสำหรับงานพัฒนาชนบท.** สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ: สถาบันชุมชนท้องถิ่น.

เสรี พงศ์พิศ. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท เล่ม 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2535). ทฤษฎีและปฏิบัติเรื่องการศึกษาและพัฒนาชุมชน. เอกสารประกอบคำสอนกระบวนวิชา การศึกษาและพัฒนาชุมชน ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

_____ . (2541). ผลกระทบของการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเชิงธุรกิจ ต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในภาคเหนือตอนบน. เชียงใหม่ : รายงาน การวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

_____ . (2542). เอกสารประกอบคำสอนกระบวนวิชา ชุมชน ทรัพยากร และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอนก นาคะบุตร. (2533). จุดเปลี่ยนการพัฒนาชนบทและองค์กรพัฒนาเอกชนไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนาและกองทุนพัฒนาท้องถิ่นไทย – แคนาดา.

Udom Kerdpibule, Manat Suwan, and Adri Kater. (1999). Ethnic Handicrafts of Thailand: Continuity and Development Factors. Chiangmai: Nopburee Press. 69-70.